

Γεώργιος Κορωναίος

Γεννήθηκε στη Χαλκίδα το 1899.

Σπούδασε στο Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο όπου έλαβε Δίπλωμα Πολιτικού Μηχανικού το 1919. Συνέχισε με σπουδές στο εξωτερικό σε συγκοινωνιακά και οικονομοτεχνικά θέματα με υποτροφία του Αβερώφειου κληροδοτήματος.

Υπηρέτησε στους Σιδηροδρόμους του Ελληνικού κράτους την περίοδο 1928-1930, όπου εκπόνησε τις μελέτες για τον Επιβατικό Σταθμό Θεσσαλονίκης και τις σιδηροδρομικές εγκαταστάσεις του Λιμένα Πειραιώς. Διετέλεσε Καθηγητής στο Κέντρο Μετεκπαίδευσης Σιδηροδρομικών Υπαλλήλων από το 1930 έως το 1933.

Υπηρέτησε στο Υπουργείο Αεροπορίας από το 1919 και διετέλεσε Διευθυντής Δημοσίων Έργων από το 1930 έως το 1938. Κατά το διάστημα αυτό μελέτησε και εκπόνησε τα αεροδρόμια Ελληνικού, Ελευσίνας, Τατοΐου, Λαρίσης, Θεσσαλονίκης, Ηρακλείου, κ.ά.

Το 1939 διορίσθηκε τακτικός Καθηγητής του Εθνικού Μετσόβιου Πολυτεχνείου στην έδρα της Τεχνικής Εκμετάλλευσης των Έργων. Το 1948 εξελέγη τακτικός Καθηγητής στην έδρα της Σιδηροδρομικής, ενώ συνέχισε να διδάσκει μαθήματα στην κενή έδρα της Τεχνικής Εκμετάλλευσης των Έργων. Ορίσθηκε εντεταλμένος Καθηγητής της κενής έδρας Οδοποιίας το 1952-1967 και της έδρας της Τεχνικής Εκμετάλλευσης των Έργων το 1953-1954. Κατά τα έτη 1944-1948 δίδαξε και το μάθημα της Θεωρητικής και Εφαρμοσμένης Οικονομικής. Συνταξιοδοτήθηκε το 1968. Του απονεμήθηκε ο τίτλος του Ομότιμου Καθηγητή το 1968.

Διετέλεσε Αντιπρύτανης του Εθνικού Μετσόβιου Πολυτεχνείου το 1947 και το 1948, Πρύτανης το 1949, το 1950 και το 1951 και Προπρύτανης το 1952 και το 1953.

Ως Πρύτανης του ΕΜΠ ίδρυσε το Κέντρο Εφαρμοσμένης Τεχνικής Έρευνας. Συνετέλεσε στην αναδιοργάνωση του ιδρύματος και την εφαρμογή του κτιριακού προγράμματος και νέων εργαστηρίων. Μετέβαινε τακτικά σε Ευρωπαϊκά Πανεπιστήμια και Ερευνητικά Κέντρα για επίσκεψη Εργαστηρίων και παραγγελίες για τη μελέτη και την ανέγερση εργαστηρίων του ΕΜΠ.

Διετέλεσε Πρόεδρος Γενικού Συμβουλίου της ΑΔΕΔΥ από το 1948 έως το 1950 και Πρόεδρος του Τμήματος Πολιτικών Μηχανικών του Τεχνικού Επιμελητηρίου Ελλάδας. Διετέλεσε μέλος από το 1950, Αντιπρόεδρος από το 1952 και Πρόεδρος από το 1953 του Διοικητικού Συμβουλίου του Νοσοκομείου «Ευαγγελισμός», καθώς και Πρόεδρος του Ιδρύματος Αποκατάστασης Αναπήρων «Άγιος Παύλος» από το 1952. Ορίσθηκε μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου των Σιδηροδρόμων Ελληνικού Κράτους από το 1948 και διετέλεσε Πρόεδρος το 1957.

Το 1938-1941 διορίσθηκε Γενικός Γραμματέας του Υπουργείου Οικονομικών. Το 1950 διορίσθηκε Υπουργός Οικισμού και Ανοικοδόμησης και το 1952 Υπουργός Δημοσίων Έργων.

Έχει συγγράψει τα συγγράμματα «Στοιχεία τεχνικής εκμετάλλευσης» (1931), «Μεταφορές και τεχνική εκμετάλλευση ως βάσεις για τη μελέτη του οδικού και σιδηροδρομικού ζητήματος» (1932), «Το σύστημα Μπεντώ» (1938), «Τεχνική εκμετάλλευση των έργων» (1942), «Θεωρητική και Εφαρμοσμένη Οικονομική» (1948).

Έχει τιμηθεί με πολλά ελληνικά και γαλλικά παράσημα.

Απεβίωσε το 1980.